

har det sit Forblivende ved den af nævnte Minister givne Bestemmelse, uden at samme kan gjøres til Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse." Altsaa baade Dpgjørelsen af Gagen og Beregningen af Sædtillæget er indbefattet under denne Bestemmelse. Det ærede Medlem har altsaa taget overordentlig meget fejl.

Jacobsen: Jeg troer, at den ærede Taler ikke vil være istand til at nægte, at det Forslag, her er stillet, gaaer videre og meget videre end den Bestemmelse, der findes i Loven af 19de Februar 1861.

Ordføreren: Jeg paastaar, at det ikke gaaer en Tøddel videre.

S. M. Petersen: Men i hvert Fald gaaer Forslaget ikke videre i denne Henseende for Embedsmændene, end mange Bestemmelser i mangfoldige andre Henseender gjøre det for enhver anden Statsborger. Vi have her vedtaget mange Love, i hvilke den endelig beslutende og bestemmende Myndighed er lagt i Ministeriets Haand, og jeg har albrig hørt Nogen tale om, at det var farligt for den enkelte Statsborger. Naar man her taler om, at Embedsmændene skal stilles lige med enhver anden Statsborger, saa er jeg ganske enig deri, men saa maa vi ogsaa huske paa, hvad vi have gjort ved alle andre Statsborgere i mangfoldige Tilfælde. (L. E. Parfen: For Exempel?) Der er mange, og det skal glæde mig ved en anden Leilighed at nævne nogle for det ærede Medlem.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Eschering: Jeg frasalder det.

S. Sage: Efter § 7 i Loven af 19de Februar 1861 er der Tale om Beregning og Dpgjørelse, og det er, fordi man ikke vil, at Domstolene skulle have dette Regnestykke, at man — det være nu rigtigt eller urigtigt — har givet en slig Bestemmelse. Men det er noget ganske Andet at undtage fra Domstolenes Afgjørelse, hvorledes Loven skal fortolkes i sin

Almindelighed, idet der ofte vil være Tale om reent juridiske Spørgsmaal.

Eschering: Den hele Fare, der omtales for Embedsmændene, er ikke værd at omtale, eftersom Kongen er berettiget til, at afskedige Embedsmændene og ikke skulder ham Regnskab for hans Afskedigelse, men kun Pension.

Ordføreren: Vi komme vistnok nu ind paa det overordentlig Fine, naar det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (S. Sage) gjør opmærksom paa, at der paa det ene Sted er Tale om Lovens Fortolkning, og at denne hører under Domstolene, medens der paa det andet Sted er Tale om en Dpgjørelse af, hvad der tilkommer Embedsmændene, og at denne maa høre under Ministeriets Afgjørelse. Forstjellen er vist saa fin, at jeg tvivler paa, at ret mange af de ærede Medlemmer ville kunne finde den.

Faber: Jeg skal blot bemærke, at der ganske vist er en Forskjel mellem Bestemmelsen i Loven 1831 og det her foreliggende Forslag, thi der staaer i Loven af 1861: „Dpgjørelser af de Embedsmændene efter §§ 1 og 2 tilkommende Gage- og Lønningsdele“; der omtales altsaa ikke selve Lønningerne og Gagerne, men kun det Sædtillæg, der skal udbetales. Underledes kan Loven af 1861 ikke forstaaes, og der er altsaa i ethvert Tilfælde aabenbart en Forskjel imellem Bestemmelsen i Loven af 1861 og den Bestemmelse, her foreslaaes. Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (S. M. Petersen) ansførte, saa er der dog en meget væsentlig Forskjel mellem det, at Afgjørelsen i et enkelt Tilfælde og i en enkelt Sag er lagt i vedkommende Ministeriums Haand, og det, at en Mands hele Existent, hans hele Livsunderhold er lagt i et Ministeriums Haand. Der er en væsentlig Forskjel paa, om Ministeriet i et enkelt Penge-spørgsmaal kan træffe en Afgjørelse, der kan berøre en enkelt Statsborger, eller om Alt det, som vedkommende Mand har at leve af, er lagt saaledes i Ministerens Haand, at han kan afførte det eller tage det heelt fra